

LENINA KAROĢS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 40 (5734)
5.
APRILIS
OTRDIENA
1988. GADS
Maksā 3 kap.

● Agrorūpnieciskais komplekss: piena kvalitāte

Vai jums garšo skābbarība?

Divains jautājums, vai ne? Arī man tas likās visai neparasti, sak, neesam jau nekādi kūs lopīņi... Bet nācās vien pārliecināties — nekas izcili garšīgs nav. Kaut gan uz fermu negāju un labākos kumus no skābbarības bedres vis nemeklēju. Pagaršoju tikai pienu, pagārsoju sieru. Tēpat Preiļu siera rūpnīcā. Un varat man ticēt, ka sajūta tāda, it kā patiešām būtu ēdusi ja ne skābbarību, tad skābsienu gan...

Kā saka, nu vienreiz tā bilde bija skaidra. Nebija vairs jābrīnās par to, kāpēc Preiļu siera rūpnīcas speciālisti jau kuro gadu visi vienā balsī saka — no saimniecībām saņemtais piens nav kvalitatīvs, situācija nekavējoties jāuzlabo. Tā viņi runā, klauvē pie lauksaimnieku godaprāta un sirdsapziņas, bet vārdi izskan tukšā gaisā.

Var jau, protams, atbildināties ar to, ka tik traki nemaz nav, pēdējo gadu laikā stāvoklis mainījies uz labo pusi. Manuprāt, tomēr visu savās vietās noliek viens vienīgs skaitlis — pagājušajā gadā tikai 14,6 procenti no rajona kolhoziem un padomju saimniecībām saņemtā piena atbilda standartā prasībām augstvērtīga siera ražošanai. Šī gada janvārī saņemtais tikai četrpadsmit tonnas šāda piena. Protams, rūpnīcas vajadzībām tas ir daudz par maz, nākas izlīdzēties, tas ir, izmantot siera vārīšanai arī ne-kvalitatīvu pienu.

Izeja bija meklēta arī agrāk. Tika izmantotas finansiālās sviras. Pagājušajā gadā, piemēram, tika izmēģināts šāds eksperiments — par sierošanai derīga piena piegādi kolhozi un padomju saimniecības saņēma piemaksu (desmit rubli par katru nodoto tonnu). Acīmredzot, pārāk maz, jo nekāda liela ieinteresētība no lauksaimnieku puses nebija jūtama. Varbūt palielināt piemaksu apjomus? Par dzesētu pienu kolhoziem taču maksā krietni vairāk — trīsdesmit rubļus par tonnu...

Bet nu leklaisimies, ko par šīm problēmām stāsta Olga Kivko, cilvēks, kuram rūpnīcā visvairāk nācies lauzīt galvu par piena kvalitāti.

— Visa vaina meklējama nenokārtotajos apmaksas jautājumos. Lieta ir tā, ka saimniecības saņem par tā saukto bāzes pienu, tas ir piens, kas pārrēķināts uz tauku saturu 3,5 procenti. Toties slaucējām maksā par fizisko svaru: cik piena ieguvu, tik arī nopelnīju... Piemaksas par piena kvalitāti iespaido maz.

Uzskatu to, kamēr šajā zinātniskā izdarītā izmaiņas, kardiālu situācijas uzlabošanas nesagaidīsim.

Siera rūpnīcas speciālistu pesimistisko noskaņojumu var sa-

prast — tik daudzreiz runāts, pierādīts un pārliecināts, tikai vezumu vēl tā pa istam arī nav izdevies iekustināt. Protams, šis tas jau ir mainījies uz labo pusi. Piemēram, uzlabojusies piena mehāniskā tīrība. Arī šogad februārī saņemtais piens ir ar labāku bakteriālo tīrību, kārtīgāk atdzēsēts.

Tradicionālas ir kvalitātes dienas, ko Preiļu siera rūpnīca organizē ik pusgadu. Pēdējo reizi kopā tika aicināti visi piena fermu brigādieši, iecirkņu zootehniķi, saimniecību galvenie zootehniķi. Tātad plaša un kompetenta auditorija. Šī tika analizēta fermu sanitārais stāvoklis. Visvairāk pārmetumu izteica Rudzātu padomju saimniecības un Kirova kolhoza lopkopjiem — netīras un mēslas nogulējušās govīs, netīri piena trauki, netīri piena bloki. No Rudzētiem, no Raiņa un Oskalna kolhoziem atvestais piens — ar izteiktu skābbarības piegāršu. Tātad droši var teikt, ka dzīvnieki saņem sliktu lopbarību, sasmakušu, sapelējušu.

Nopietnu kritiku saņēma Raiņa kolhoza laudis — par to, ka fermās kārtība bieži vien ir tikai tad, kad jāgatavojas pavasarā un rudens skatēm. Lai komisi-jām ir ko parādīt. Taču ikdienu visai pelēka.

Preiļu siera rūpnīcas speciālistu viedoklis — varbūt divreizējās fermu skates nemaz nav vajadzīgas! Tas, protams, ir diskutējams jautājums. Taču viens skaidrs — kārtībai fermās jābūt ik dienas. Un šo kārtību palīdzētu nostiprināt ikmēneša sanitārās dienas. Ja vien... Ja vien tās lielā daļā saimniecību nepārvērstos formālā dokumentu aizpildīšanā.

No slaucējām daudzāk ir dzirdēts, sak, kādu smukumu un kārtību no mums var prasīt, ja visu laiku pie govs ašes kā plesietas. Skaidrs, darbs nav nekāds spodrais, taču personīgā higiēna jāievēro un tīrs halāts arī mugurā jāvelk. Nav jau nekāds jaunatklājums, ka uzlabojas noskaņojums un pašsajūta, kad tīrs uzvaris mugurā. Cita lieta — vai darba tērps ir pašai uz māju jānes un jāmazgā, vai to ir iespējams ātri un vienkārši izdarīt turpat fermā. Var jau teikt, ka slaucējas halātam ar piena kva-

litāti nav nekāda sakara. Ir gan, un vistiesākais — ja fermā ir kārtība, ja lopkope nestalīgā apkārtnē nosušķējusies, tad arī govju tesmeņi, slaukšanas aparāti tīri.

Vienpadsmit saimniecības slaukumu izved centralizēti. Preiļu siera rūpnīcas šoferi reisos dodas pēc stingri noteikta grafika. Toties tajos kolhozos, kur pienu ved paši, no grafika ne vēsts. Lenina kolhoza, «Nākotnes» un «Dubnas» šoferiem laikam gan patīk tā ilgāk pagulēt, jo viņu vadītās cisternas pa rūpnīcas vārtiem bieži vien iebrauc tikai īsi pirms pusdienas. Bet rīta cēliens piena pieņemšanas blokā palet pustukšā. Ipaši netikama tāda kārtība ir vasarā, kad darba apjoms rūpnīcā ievērojami palielinās.

Vēl lielas raizes sagādā piena «falsificēšana». Krāpšanās visvairāk jūtama mēnešu, ceturkšņu un gada beigās, kad ir jātiek līdz plāna izpildei. Viszemākais piena blīvums ir Kirova kolhozā. Ipašu uztraukumu rada situācija «Krūmiņu» fermā. Neapņemamās kontroles dēļ piens tur ir ar sevišķi zemu blīvumu.

Individuālais sektors ar krāpšanu gan nenodarbojas, taču pienam ir cita vaina — paaugstināts skābums. Jo bieži tādēļ varam siera rūpnīcā tiek saņemts no Zaļās Birzes, Ardas, Antonīšiem un citām apdzīvotām vietām. Tas nozīmē, laucnieki nav pietiekami rūpīgi, slikti mazgā piena traukus. Visdīvainākais, ka šāda kaite jūtama ne vien vasarā, bet arī tagad, ziemā.

Visbeidzot — kāda ir saimniecību ieinteresētība piegādāt rūpnīcai labu, kvalitatīvu pienu? Jāatzīst, lielākā daļa pret to izturas visai rezervēti, sak, ir jau labi arī tā. Un par visām varītēm cenšas atkratīties no liekiem uzdevumiem un pienākumiem. Preiļu siera rūpnīca gatavo reagentus un piedāvā kolhoziem, piedāvā padomju saimniecībām, lai tur uz vīetas varētu noteikt piena skābumu. Tavu brīnumu — neviens negrib ņemt, ar spēšanu jāpiespiež...

Kāda neizdarība, kāda nolaidība, pa vidu vēl vienaldzība, bet rezultātā Preiļu siera rūpnīcai no sliktām izejvielām jāražo laba produkcija. Paradokss, vai ne? Un neizdīgā šķiet pat augstu lauksaimniecības vadītāju atrunāšanās, ka «mums jau vēl labi, kaimiņu rajonos situācija ir daudz sliktāka».

Ne man, ne jums taču netiek dzert pienu, kurš garšo pēc sliktas skābbarības?

L. BIRZNIECE

Vissavienības triecienceltne

Vēlēšanās pārbaudīt sevi lielā un svarīgā darbā, iegūt labu speciālitāti, sajūst, ka tu atrodies savas valsts uzdevumu risinātāju pirmajās rindās, aicina tūkstošiem jauniešu doties uz Vissavienības komjaunatnes triecienceltņiem. Šeit jaunieši atrod savu likteni, konkrētu pieliktoju savam spēkiem un centieniem.

Arī šodien jums ir iespējas, izmantojot sabiedrisko iesaukumu, doties uz Vissavienības triecienceltņiem. Pasteldzieties! Kamēr vienības vēl nav izveidotas, jums ir izvēles iespējas.

JŪS VARAT SEVI PARADĪT:

- ražošanas apvienības «Apatīts» celtniecība Murmanskas apgabalā;
- vairāku naftas atrodņu apgūšana Tjumeņas apgabalā Nojabrjiskas rajonā;
- Sajanogorskas pilsētas celtniecība Krasnojarskas novadā;
- Baikāla — Amūras magistālās izbūve Čara — Citinskas apgabalā ciematā;
- apvienības «Kalinīngrad-meļiorācija» meļiorācijas objektos Kalinīngradas apgabalā.

Sīkāku informāciju varat saņemt komjaunatnes rajona komitejā (tel. 21272).

A. GRZESKEVICS,

komjaunatnes rajona komitejas otrais sekretārs

Agrofirma «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs sekmīgi īsteno savus ražošanas uzdevumus. Te liels nopelns ir arī LIDIJAS MAINULES vadītās maiņas kolektīvam.

Mainā tiek sarāzotas apmēram 15 — 18 tonnas Baltijas siera. Kolektīva vadītājas Lidijs Mainules rūpju lokā ir arī siera kvalitātes nodrošināšana, audzināšanas darbs.

ATTĒLA: siera ceha maiņas meistare Lidija Mainule, J. SALNAVIESA foto

Laiks un sējumi

Speciālista komentārs

Alzejošā ziema bija silta un nepastāvīga. Janvāris un februāris bija par četriem grādiem silāks nekā parasti. Sniega janvārī vispār nebija, februārī uzsnīga visai nedaudz.

Laikā no decembra līdz februārim bija četrdesmit atkušņa dienas (norma ir 32). Siltākajās janvāra dienās temperatūra pakāpās līdz plus sešiem grādiem. Viszemākā gaisa temperatūra reģistrēta 23. decembrī — 23 grādi zem nulles, uz sniega virsmas — minus 28 grādi.

Stabila sniega sega izveidojās tikai februāra sākumā — 44 dienas vēlāk nekā parasti.

Augsnes sasalums ziemas beigās bija līdz 80 centimetriem, sniega sega martā palielinājās līdz 20 centimetriem. Augsnes minimālā temperatūra cerošanas mezglā dziļumā decembrī — februārī svārstījās no plus viena līdz minus trīspadsmit grādiem. Nepastāvīgie laika apstākļi bija visai nelabvēlīgi augu ziemša-

naļ, jo sējumi intensīvāk nekā parasti tērēja barības vielas elpošanai, tātad zaudēja arī ziemcietību.

Sals, kas bija novērojams janvāra pēdējās piecās dienās, un sniega segas trūkums arī nedaudz palielināja sējumu izretināšanos.

Ziemāju sējumu ataudzēšanas pārbažu rezultāti, kas iegūti februāra beigās un marta sākumā Rēzeknes, Ludzas un Preiļu rajona piecpadsmit saimniecībās, liecināja, ka 22 procentiem ziemas rudzu un 24 procentiem ziemas kviešu sējumu bija paaugstināts izretinājums. Kopumā ziemāju stāvoklis ir sliktāks nekā pērn. Abolīna sējumi ziemo labi.

Lai iegūtu augstas ražas, jau agrā pavasarī vajag veikt visus sējumu kopšanas agrotehniskos pasākumus.

L. STRODE,

Rēzeknes meteoroloģiskās stacijas agrometeoroloģe

● No brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona organizācijas

Lai asni labi iesakņojas!

Pagājuši divi gadi, kopš izveidota un pastāv brīvprātīgā atturības veicināšanas biedrība. Tās rindās valstī ir aptuveni 14 miljoni biedru. Mūsu rajonā par biedrības pirmorganizāciju locekļiem kļuvi 1466 cilvēki.

Tāda bija vajadzība — Vissavienības brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijām jādod ieguldījums tikumiskās atmosfēras atveseļošanā valstī, darba disciplīnas un tiesiskās kārtības nostiprināšanā. Arī mūsu rajona pirmorganizācijas nevarēja palikt nomalpus no kopējiem uzdevumiem. Kādi rezultāti? Par to runāja brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona pārskata un vēlēšanu konferencē.

Brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona padomes valdes atbildīgā sekretāre JANINA EIDUKA sacīja:

— Dzīve pierāda, ka izvirzītais uzdevums — izskaust žūpību no mūsu sabiedrības — ir reāls. Cīņa pret žūpību un alkoholismu praktiski ir tikai sākums. Tie ir pirmie asni, kuriem vajag labi iesakņoties. Cīņu pret žūpību nedrīkst vājināt.

Elastīgāk jārikojas žūpības un alkoholisma apkarošanas komisijām un atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijām.

Pamazām, bet tomēr atturības cīņā rindās aug. Būsim atklāti — jaunās biedrības organizēšanas priekšmācība bija arī klūdas. Centāties un gaidījām, ka atturības cīņā skaits augs kā sēnes pēc lietus. Dažkārt mākslīgi foršēja pirmorganizāciju nodibināšanu, tādēļ daļēji izpalika sākotnēji gaidītie un plānotie rezultāti. Mēs praktiski nezinājām, ko īsti darīt, kā darboties. Vieni dublēja citu sabiedrisko organizāciju pienākumus. Citi savukārt domāja, ka jaunās organizācijas biedriem jānodarbojas tikai ar dzerājiem. Bet šīs kustības uzdevumi ir daudz nopietnāki — jāveido sabiedriskā doma, jāorganizē darbs ar kolektīva biedriem, jāveic veselīga dzīvesveida propaganda.

No sākotnējā «lampu drudža» esam ārā, un darbs kļūst mērķtiecīgāks. Radām atsaucecību starp vairākiem vadītājiem. Pirmie par atturības cīņā kļuva rajona sakaru mezglā priekšnieks A. Slobojers, rajona tautas izglītības nodaļas vadītājs J. Lazda. Skolās — pavisam divdesmit piecās — arī tapa atturības pirmorganizācijas. Līvānu 1. vidusskola

ir 40 pedagogi atturības cīņā, Līvānu 2. vidusskola — 35, Silajāņu astoņgadīgā skola — 10. Ne jau vienmēr skaitliskais satāvs liecina par organizācijas darbīgumu. Arī viens īsts entuziasts spējis daudz. Atkal gribu nosaukt Līvānu 1. vidusskolas pedagoges Skaidrītes Smītes paveikto un iecerēto. Biedrībai laba sadarbība izveidojusies ar Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas direktoru Ati Sedvaldu un šī uzņēmuma sabiedriskajām organizācijām, ar Preiļu siera rūpnīcas direktoru Pēteri Zukuli un šī uzņēmuma kolektīvu. Allaž enerģisks, radošs un ļoti izdarīgs ir Līvānu pilsētas atturības kluba «Gaisma» vadītājs Andrejs Naglis un citi veselīga dzīvesveida popularizētāji.

Ne jau tikai skaitļus gribas minēt — cik un kur iestājas biedrībā, cik liela vai maza ir pirmorganizācija. Galvenais ir paveiktais darbs. Mūsu biedrības statūtos rakstīts, ka tās biedri nedrīkst lietot alkoholu. Gribētu precizēt — tāda ir mūsu pārliecība, kas mudināja apvienoties. Uzvaru likām uz veselīga dzīvesveida propagandu skolu un uzņēmumu, saimniecību kolektīvos.

Biedrības padomes locekļi izdarīja aptauju Preiļu 1. un 2. vidusskolā — «Tavs brīvais laiks, un kā tu to izmanto». Jau informējam par rezultātiem. Tomēr vēlreiz jāatgādina šādi fakti. Desmit procentu jauniešu apļiecina, ka viņi savu brīvo laiku pavada kopā ar vienaudžiem, 15 procentu jauniešu apmeklē kultūras iestādes un sporta sekcijas. Daļa vecāko klašu skolēnu atzina savā vienaldzībā pret saturīgu brīvo laiku. Val šīs jauniešu ikdienā nebūtu rūpīgāk jāieska-

tās? Kurš būs tas, kas palīdzēs jauniešiem rast interesantu vaļasprieku?

Kopā ar Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izglītības un kultūras pastāvīgo komisiju apsekojām iestāžu un uzņēmumu iespējas strādājošo brīvā laika organizēšanā. Radās doma, ka pilsētnieku atpūtas organizēšanas problēmas jāapspriež pilsētas padomes sesijā. Tika pieņemts attiecīgs lēmums. Izstrādājām ieteikumus darba kolektīviem, kuros aicinājām organizēt interešu apvienības, pilnveidot padomju tradīciju pasākumus, īpašu uzmanību veltīt gimeņu pasākumu organizēšanai.

Ieteikumi nav pagājuši secen. Par to liecina redzētais skatekonkurss «Mēs — par veselīgu dzīvesveidu». Šo konkursu organizēja rajona brīvprātīgā atturības veicināšanas biedrība. Skatē piedalījās darba kolektīvu un mācību iestāžu pirmorganizācijas. Rezultātus apkopojām rajona partijas un saimnieciskā aktīva sanāksmē. Ir no kā mācīties, kā iedibināt atturīgu un veselīgu dzīvesveida tradīcijas. Piemēram, par atturīgu un veselīgu darba kolektīva nosaukuma iegūšanu cīnās Preiļu siera rūpnīcas, Preiļu sakaru mezgla un Līvānu 1. vidusskolas pedagogu kolektīvi. Pirmais uz šo ierosmi atsauca siera rūpnīcas kolektīvs. Uzņēmumā cenšas radīt priekšnoteikumus saturīgai brīvā laika organizēšanai. Ir atpūtas bāze, noorganizēta maksimāli iespējamā sadarbības pulciņš, ir dārzenkopības kooperatīvs.

Slavējama ir Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas sabiedrisko organizāciju sadarbības veselīga dzīvesveida propagandā.

Atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijas priekšsēdētāja Rita Melnikova strādā arodkomitejas vadībā. Uzņēmumā notiek reidi par darba disciplīnas ieviešanu, tiek organizēti kultūras un sporta pasākumi, veido atpūtas un sporta bāzi. Konkrētas idejas īsteno arodkomiteja, sporta entuziasti, komjaunatnes pirmorganizācija, uzņēmuma vadība. Tāpēc brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācija šajā uzņēmumā «ienāca» kā pašsaprotama un vajadzīga.

Reidos «Par efektīvu darbu un veselīgu dzīvesveidu» redzam, ka daudzos darba kolektīvos šim jautājumam veltīja vajadzīgo uzmanību, piemēram, Preiļu 21. pārvietojamajā mehānizētajā kolonnā. Uzņēmumā ne tikai konstatēja darba disciplīnas vai sabiedriskās kārtības normu pārkāpumus, bet arī rūpīgi analizēja reidu materiālus. Administrācija un arodkomiteja atzinīgi vērtē atturības cīņā veiktumu. Dažiem pirmorganizācijas biedriem piešķīra bezmaksas celzīmes ekskursijām.

Veselīga dzīvesveida propaganda aktivizējās arī 24. ceļu remonta un būvniecības pārvaldē. Izveidotas sporta sekcijas, atgādījušies disciplīnas pārkāpumi tiek rūpīgi analizēti.

Rajonā vieni no pirmajiem bezalkohola atpūtas un sadzīves tradīciju pasākumus sāka organizēt kolhozi «Vārkava» un K. Marksa kolhozi. Rajona kultūras darbinieki sniedz metodisku palīdzību šādu sadzīves tradīciju organizēšanai. Darba tradīciju pasākumi interesanti norit Rožupes, Turku, Galēnu ciemos. Organizējot gimeņu tradīciju un citus pasākumus, talkā nāk rajona sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības laudis. Viņi sniedz praktisku palīdzību bezalkoholisku kokteiļu gatavošanā, māca svētku galdu klāšanu.

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēdē pieņemts lēmums «Par darbu rajonā veselīga dzīvesveida ieviešanā». Pieņemot šo lēmumu, uzklaušja rajona brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības padomes aktīva domas. Lai to izpildītu, mums ir jāvalro biedru skaits. Maz atturības cīņā ir starptiesajiem ražošanas organizatoriem — vidējā posma speciālistiem. Lielu palīdzību gaidām no komjaunatnes rajona komitejas,

Lai cīnītos pret žūpību un nostiprinātu darba disciplīnu, vairākas saimniecībās ir izstrādāti perspektīvie pasākumu plāni veselīga dzīvesveida propagandai. Tajos katrai sabiedriskajai organizācijai ir konkrēti uzdevumi. Ja plānus paveiks, tad attiecīgi īstenosies arī rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas lēmums.

Ir uzkrāta pieredze veselīga dzīvesveida ieviešanā. Dīemžēl starp rajona rūpniecības uzņēmumiem ir kolektīvi, kuri šo pieredzi nevēlas pārņemt. Konkrēti: Līvānu PMK (uzņēmuma vadītājs O. Bubnovskis), rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienība (V. Limanis). Pēdējā darba kolektīvā arī līdz apvienošanai (piemēram, dzīvokļu saimniecības pārvaldē, komunālo uzņēmumu kombinātā, remontu un celtniecības pārvaldē) valdīja vienaldzība par veselīga dzīvesveida propagandu. Tā tas turpinās arī pēc apvienošanas.

Visvairāk alkohola cīenitāju pērn reģistrēts bijušajā Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā (36). rajona patērētāju biedrībā (36), rajona starpsaimniecību celtniecības organizācijā (33), agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» kolhozā (34). Šajos lielajos kolektīvos atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijas ir ļoti mazskaitlīgas. Tātad — nespēj izvērst pienācīgu pretalkohola propagandas darbību.

Turpmāk arī biedrības rajona padomei jāstrādā ar lielāku atdevi, atbildības izjūtu. Uz sēdēm ieradās ļoti ja trešdaļa padomes locekļu. Bet jautājumi, kuras nācas izskatīt, bija pietiekami nopietni un svarīgi. Padomes sēdes nereti notika kopā ar rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas žūpības un alkoholisma apkarošanas komisijas locekļiem, piedaloties kultūras un sporta kompleksa darbiniekiem. Analizējām to darba kolektīvu veikumu, kur veselīga dzīvesveida propaganda ritēja neapmierinoši. Piemēram, rajona patērētāju biedrībā, rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā, Dzeržinskā kolhozā.

Pretalkohola propagandas darbā aktīvi iesaistījās rajona Zinību biedrības lektori, iekšlietu nodaļas, kultūras un medicīnas darbinieki.

Fragmenti no runām debatēs

V. SOLOVJOVS — Latvijas Komunistiskās partijas rajona komitejas pirmais sekretārs:

— Alkoholisma un žūpības izskausšanu partija un valdība uzskata par uzdevumu ar lielu politisku nozīmi. Kopš sākusies aktīva cīņa, ir pagājuši nepilni trīs gadi. Mūsu rajonā (tāpat kā visā republikā) kustība par atturīgu dzīvesveidu pieņemšanas spēkā. Šodien var teikt, ka darbojas vesels vispusīgi nopamatojot organizatorisku un administratīvi tiesisko un audzināšanas darbu kompleks.

Ir ieviesta kārtība udrzniecībā ar alkoholiskajiem dzērieniem. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, šādu dzērienu ir pārdots krietni vien mazāk. Pēc vietējo darba kolektīvu lūguma Riebiņu, Preiļu, Silajāņu, Upmalas ciemu teritorijās alkoholiskos dzērienus nepārdod, bet sešos ciemos tos pārdod ierobežotā daudzumā. Pavasara lauku darbu laikā un ražas novākšanas periodā rajons kļūst par atturības zonu.

Uzņēmumos un saimniecībās, atsevišķās ciemu Tautas deputātu padomēs partijas organizāciju vadībā labi strādā žūpības un alkoholisma apkarošanas komisijas. Aktīvāki kļuvi rajona iekšlietu nodaļas darbinieki un arī kārtības sargi.

Daudz domājam par iedzīvotāju brīvā laika organizēšanu. Lielu darbu šajā nozīmē ir veikusi rajona brīvprātīgā atturības veicināšanas biedrība, valdes atbildīgā sekretāre Janīna Eiduka.

Ir uzņēmumi, kur administrācija, partijas organizācija un arodkomiteja, brīvprātīgās attu-

ribas veicināšanas biedrības pirmorganizācija apzinās savus uzdevumus un lomu šajā valstiski svarīgajā pasākumā, piemēram, agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīca.

Tomēr cīņa pret žūpību un alkoholismu ne vienmēr ir uzdevumu augstums. Par atturīgu dzīvesveida kolektīva nosaukumiem necīnās brigādes, iecirkņi. Dīemžēl šodien nevaru atzīt, ka cīņā pret alkohola sociālo launumu aktīvi iekļāvušās visas partijas pirmorganizācijas un sabiedriskās organizācijas. Nav izdevies apvienot audzināšanas ekonomiskos un administratīvos pasākumus. Uztrauc tas, ka atsevišķos kolektīvos, piemēram, rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā, Līvānu stikla fabrikā, agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» kolhozā un citos uzņēmumos un saimniecībās vēl daudzli sirgst ar dzeršanas netikumumu.

Nevar attaisnot atsevišķu komunistu rīcību, arī nepietiekamo audzināšanas darbu atsevišķās partijas organizācijās. Tikai pērn partijas sodus par dzeršanu saņēma 15 komunisti, 7 cilvēki izslēgti no PSKP biedru rindām.

Partijas darbinieku izdarītās pārbaudes pierāda, ka dzeršanas profilaksē mums ir nopietnas klīmes. Virspusēji ir formāli tiek veikts profilaktiskais darbs, savlaicīgi netiek nemti uzskaitē tā dēvētie kulturālie dzēraji.

Nav uzdevumu augstums biedru tiesas, darba kolektīvi. Nereti ir gadījumi, kad ar likumpārkāpējiem vienkārši auklējās. Dzerājs saņem aizrādījumu,

● Konferencē delegātus sveic Līvānu 1. vidusskolas agitbrigāde.

J. SILICKA foto

un ar to viss audzināšanas darbs arī beidzas. Dažas žūpības un alkoholisma apkarošanas komisijas praktiski nedarbojas. Pagaidām pietrūcis enerģijas un spāra cīņā pret kandažs un citu alkoholisko dzērienu brūveriem.

Arī veselīga dzīvesveida propagandā darāmā pietiek — biedrībai, katrai tās pirmorganizācijai, dzeršanu nelīkvīdēsīm tikai ar skajiem vārdiem un pavēlēm, ar alkohola daudzuma samazinā-

šanu veikalū plauktos. Sabiedrības uzskatus, ierāšas, cilvēku psiholoģiju nevar izmainīt ne vienā, ne divos, ne trijos gados.

Mūs uztrauc fakts, ka alkoholu lieto pusaudži. Un šinī jomā jāveic daudz, pārdomātāks audzināšanas darbs, jābūt lielāka atbildības izjūtai. Nepietiekamu antialkoholiskās propagandas darbu veic skolu kolektīvi. Krietni lielāku iniciatīvu gaidām arī no tieslietu orgāniem. Jāakcentē

individualais darbs ar pilsoniem, kuri lieto spirtotos dzērienus.

Veselīga dzīvesveida propagandā daudz vairāk var paveikt arī tie 1466 cilvēki, kuri iestājušies atturības veicināšanas biedrībā. Pagaidām ne skaitliskais atturības cīņā daudzums, ne arī viņu veikums mūs pa istam neapmierina. Starp atturības cīņā ir tikai 31 procenti komunistu, bet komjauniešu ir vēl (Nobeigums 3. lpp.)

pārskata un vēlēšanu konferences • Cilvēki un pārkārtošanās

(Nobeigums. Sākums 2. lpp.)

mazāk — 22 procenti. Tikai daži uzņēmumu vadītāji (P. Zukulis, A. Sedvalds) spēja savos kolektīvos radīt veselīgu dzīvesveida atmosfēru, būt par paraugu, organizēt masas. Diemžēl vairāku uzņēmumu vadītāji, partijas un komjaunatnes aktīvi, arodkomiteju priekšsēdētāji nav ne atturības veicināšanas biedri, ne īsti cīnītāji pret dzeršanas netikumu.

M. LITAUNIECE — LPSR Augstākās Padomes deputāte, Stabulnieku ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja:

— Nopietnu vērību veltām sadzīves tradīciju pasākumu organizēšanai. Priecājamies, ka Stabulnieku pusē ir stipras gimenes. Piemēram, pēdējos desmit gados nav izšķirusies neviena ģimene. Tas liecina, ka cilvēki dzīvo ar skaidru prātu.

Bet mani satrauc kultūras iestāžu materiālā bāze, arī noformējums. Nesen skatījos, kā kultūras iestādes «dzīvo» Jelgavas rajonā. Bija patiesa skaidība. Ir jādama par to, kā šo lietu kārtot mūsu rajonā. Tad arī pasākumi būs labāki, tad cilvēki savu brīvo laiku labprātāk pavadīs kultūras namā.

S. ŠMITE — Līvānu 1. vidusskolas skolotāja:

— Mēs tikko noklausījāmies komjaunatnes rajona komitejas otrā sekretāra A. Grēškeviča sacīto. Es nedzirdēju nevienu vārdu par to, ko konkrēti dara un plāno darīt komjaunatnes rajona organizācija, lai ieaudzinātu veselīgu dzīvesveidu jauniešiem. Varbūt vajag paaugstināt kluba «Gaisma»? Entuziasti varēs ieteikt, ko un kā darīt.

Mani uztrauc tas, ka skolu agitbrigāžu skatē «Mēs par veselīgu dzīvesveidu» piedalījās tikai sešu skolu audzēkņi. Kurš cits, ja ne skolotājs ir pirmais cīnītājs par veselīgu dzīvesveidu? Kā lai es izskaidroju skolēniem to, ka Līvānu pilsētas gastronomā, kafējnicā atkal pārdošanā ir balzāms, konjaks?

M. SRUBOKS — Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas darbinieku vadītājs:

— Kāpēc jauniešiem pievērš uzmanību tikai tad, kad viņš sācis dzert vai izdarījis likumpārkāpumu? Kur mēs visi bijām agrāk? Atklāti sakot, šajā konferencē es gribēju dzirdēt par tām problēmām, ar kurām sastopas komjaunatnes rajona organizācija, virzot jauniešus uz veselīgu dzīvesveidu. Zēl, ka nēko līdzīgu nesadzirdēju. Komjaunatnes rajona organizācijai es iesaku draudzēties ar mūsu kolektīvu. Varbūt tad labāk apjaušīsiet, ko un kā darīt, lai kopīgiem spēkiem cīnītos pret dzeršanas netikumu.

Ari citi debatēs runājošie uzsvēra, ka sabiedriskā doma un prāts ar visu spēku jāvirza uz jaunatnes audzināšanu bezalkoholisma tradīciju garā. Tāda ir vajadzība. Un to diktē pati dzīve. Jo atturīga dzīvesveida asni šajos trijos gados ir sadīguši. Vajag, lai tie iesakņojas.

Par rajona brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona padomes valdes priekšsēdētāju ievēlēja partijas rajona komitejas instruktoru JĀZEPU PASTARU, par atbildīgo sekretāru — JANINU EIDUKU.

Konferences delegāti pieņēma aicinājumu visiem rajona iedzīvotājiem.

A. ILJINA

BRĪVPRĀTĪGĀS ATTURĪBAS VEICINĀŠANAS BIEDRĪBAS RAJONA KONFERENCES DELEGĀTU

AICINĀJUMS

PREIĻU RAJONA DARBAĻAUDIM

Cienījamie biedri!

Politiski un sociāli ļoti nozīmīgs uzdevums ir likvidēt zūpošanu un alkoholismu un īstenot veselīgu dzīvesveidu. Šis uzdevums, kas saistīts ar cilvēka faktora aktivizēšanu, ir daļa no pārkārtošanās procesa. Pūlīni, kurus veltām minēto mērķu sasniegšanai, gūst tautas masu atzinību un atbalstu, un tādējādi sekmīgi norit sabiedrības tikumiskā klimata atveseļošanās, nostiprinās darba disciplīna un uzlabojas tiesiskā kārtība.

Dzīves realitāte vienlaikus atgādina, ka ceļā uz atturību ir sperti tikai pirmie soļi. Zūpība savas pozīcijas vēl notur, vietumis tā pat pāriet uzbrukumā. Nav taču noslēpums, ka vēl jo vairāk jācīnās par atturību, gan arī sabiedriskās vietās sastopam ierēbības pilsoņus.

Zūpības un alkoholisma iznīdēšanu nopietni traucē kančādas brūvētāji. Ar savu pretlikumīgo rīcību viņi met rupju izaicinājumu padomju sabiedrībai un atsevišķos gadījumos būtiski pret darbojas atturīga dzīvesveida ieviešanai.

Mūsu rajonā pagājušajā gadā atklāti 59 kančādas tecināšanas gadījumi, iznīcināti 384 litri brāgas. Šī gada I ceturksnī atklāti 20 kančādas brūvētāji, iznīcināti 485 litri brāgas, iekļuvusi dzīvokļos un skārusi ģimenes, kančāda laupa atpūtu un mieru, kļūst par cēloni daudzām bēdām un nelaimēm. Pēdējā laikā biežāki kļūvuši gadījumi, kad zūpas (pat veselās kompānijas) saindējas ar šo surogātu.

Spiertoto dzērienu izgatavošana mājās apstākļos ir bīstama arī tāpēc, ka alkohols kļūst viegli pieejams jauniešiem, pusaudžiem un pat bērniem. Kančādas brūvētāju ģimenēs bērni «skolotas» netikumībā, liekulībā, pierod pie likumu un morāles normu ignorēšanas. Un katra padomju cil-

vēka, visu mūsu pienākums un goda lieta ir bērņus pasargāt no šādām negatīvām ietekmēm. Gan savus, gan kaimiņu vai paziņu bērņus.

Īpaši satrauc fakts, ka kančādas brūvēšana, kas līdz šim notika lauku klusumā, tagad konstatēta arī pilsētās.

Daudzās vietās ar pudeli kančādas atlīdzina par vienu vai otru pakalpojumu. Sacīsim atklāti: vai tā nav sava veida pīrgāšanās, kad invalīdām, slimām vai gados vecām cilvēkām par kādu izpalīdzību pieprasa samaksāt ar spirtota dzēriena pudeli?

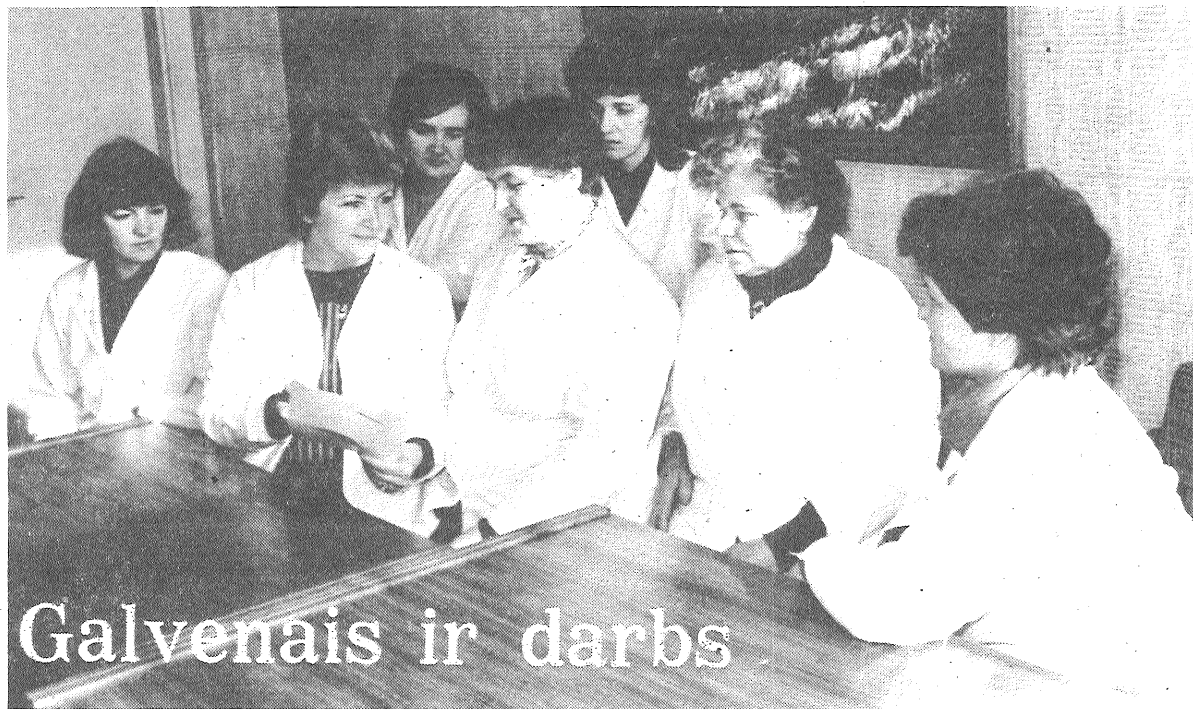
Visi sacītais taču īstenībā notiek mūsu acu priekšā. Daudzi no mums zina, kurš kančādu brūvē, kurš pārdo, kurš šo dziru pērk. Zinām arī, kur izgatavo kančādas tvaicēšanas aparātus. Nereti šai vajadzībai izmanto deficītus materiālus. Zinām, taču klusējam, vienaldzīgi ejam garām, sak, kāda man par to daļa...

Mēs, brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona konferences delegāti, aicinām visus rajona darbaļaudis iesaistīties aktīvā bezkompromisa cīņā pret kančādas brūvēšanu un dzeršanu.

Lai mūsu aktīvā pilsoniskā uzicija kļūst par nepārvaramu barjeru visiem kančādas brūvētājiem vai slēptiem līdzjutējiem un atbalstītājiem.

Lai arvien plašāk izveršas un vēl efektīvāk attīstās kustība par kolektīva garantētām atturīgam dzīvesveidam, kas neapšaubāmi sekmēs padomju cilvēku aktivitāti cīņā par darba disciplīnas nostiprināšanu un tiesiskās kārtības uzlabošanu, par PSKP XXVII kongresa lēmumu izpildīšanu.

Aicinājums pieņemts brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona konferences 1988. gada 25. martā.

Galvenais ir darbs

Pēc 1987. gada ceturktā ceturksņa rezultātiem VIJAS SONDORES vadītais maiņas kolektīvs guvis uzvaru ceha sociālistiskajā sacensībā.

Saukt Viļu Sondori, lai parunātos ar viņu par darbiem, nav nemaz tik vienkārši. Sanāca tā, ka bācienam uz eksperimentālo biokīmisko rūpniecību izvēlējamies tieši tās dienas, kurās Viļa un viņas biedrenes strādā nakts maiņā. Bet dienā... Dienā jāatpūšas — ikviena darba laika minūte taču aizvadīta saspringtā darbā. Tie nav tikai vārdi. Pēc ceturksņa rezultātiem maiņa atzīta par līderi cehu sacensībā. Un ne jau par skaistām acīm, kā mēdz teikt. Lai gan uz meitenēm šis teiciens attiecināms arī tieši nozīmē.

— Spridiet paši, — saka V. Sondore, — lūk, mūsu darba kvalitātes analīze! Teiksim, strādājot fermentēšanas iecirknī, mūsu aparātu uzraudzes līdz minimumam samazinājušas pārkāpumu skaitu — gan fermentēšanas temperatūras režīma ievērošana, gan vides skābuma un pievadāmā sterilā gaisa daudzuma ziņā u. tml. Tā rezultātā 1987. gada ceturktajā ceturksnī, vērtējot kvalitāti, fermentēšanas iecirknī piešķīra 14 balles no 15 iespējamām. Citos kolektīvos — Veltas Kukuruzas, Regīnas Slučīcas, Lidiņas Svirskas un Valentīnas Vasiljevas maiņās — stāvoklis tehnoloģijas kvalitātes ziņā šoreiz ir nedaudz sliktāks, lai gan arī viņas strādājušas pēc labākās sirdsapziņas, ar darba entuziasmu. Apkopojot galarezultātus, vēra nēma arī citus rādītājus: sanitāros apstākļus darba vietās, ražošanas kultūru, tehnisko dokumentāciju (arī tā ir ļoti svarīgs rādītājs), racionalizatoru un sabiedrisko darbu maiņas kolektīvā.

Raugos, ar kādu sajūsmu Viļa stāsta par savu darbu, runājot gan vairāk par draudzenēm, mazāk par sevi. Piemēram, par Ilzi Lāckāju, komjaunieti, komunistiskā darba triecienieci, rūpnīcas ražošanas kontroles štāba priekšnieci, aktīvu pašdarbnieci. Viļa burtiski lūdz mani, lai līdzās viņas uzvārdam laikraksta publikācijā (ja nu reiz tas gods parādīs) būtu minēti arī visu divdesmit divu kolēģu vārdi. Lai gan zinu, ka izpildīt šādu lūgumu nav iespējams, tomēr pierakstu daudzas no viņām.

Lūk, Marija Anifonova, Valentīna Bondarenko, Marija Petrova, Nellija Vanaga, Ināra Seile, kura, starp citu, ievēlēja par rajona Tautas deputātu padomes deputāti, Genovefa Losāne, arī Jefims Petrovs un citi. Mainas kolektīvs kļuvis par vienotu saimniecisko mehānismu, jo Viļa Sondore prot saliedēt cilvēkus.

Tā nav nejaušība, ka lizīna 1. ceha komunisti ne jau pirmoreiz izvēlas par savu vadītāju tieši Viļu Sondori. Tā, protams, ir nedalīta uzticība. Lai gan daži domā tā: sak, nevienš jau negrib būt par to partijas sekretāru, bet, lūk, Viļa neatteiksies. Pavērtēsim šo situāciju nevis no mīļpilsoniskā skepticisma pozīcijām, bet gan no mūsu sabiedriskās morāles viedokļa. Jāteic — paldies dievam, ka starp mums vēl atrodas cilvēki, kuri nekad «neatsakās». Neatsakās pasniegt slimajam kaimiņam krūzi ūdens. Neatsakās uzņemties rūpes par apāļu bāreni. Neatsakās būt par pārkārtošanās procesa vadītāju. Vai tad tā nav? Trīsdesmit pieci pirmā ceha komunisti uzņēmās veikt lielu un nopietnu uzdevumu — šajā lūzuma periodā vadīt ražošanu un audzināt kolektīvu, kurā ir vairāk nekā 230 cilvēki. Šie trīsdesmit pieci ir atbildīgi par stāvokli ražošanā. Viņu vidū nav neviena, kurš būtu saņēmis parti-

jas sodu. Vai tas nav pārliecinošs pierādījums šo ciešā vienotībā saliedēto cilvēku politiskajai pašapziņai un atbildības izjūtai? Viļa par viņiem runā ar lielu cieņu. Par abiem Vladimiriem — Gricjuku un Kuzņecovu —, par ceha kolektīva vadītājiem — Vilni Bogdanoviču, Margaritu Spaskovu un citiem.

Sevišķi cildinošas ir Viļas atsaucsmes par partijas rajona komitejas biroja locekli Birutu Sprogi, kura, kļuvusi par Latvijas PSR Valsts prēmijas laureāti, gandrīz visu saņemto prēmiju pasniedza kā velti savam kolektīvam — uzdāvināja pazīstamā latviešu gleznotāja Jāzepa Pīgožņa gleznu. Brīnišķīgais mākslas darbs tagad atrodas cehā — iepriecē cilvēku acis un sirdis un atgādina viņiem Birutas Sproģes cēlsirdīgo rīcību. Un pati Viļa? Arī viņa, būdama sabiedriskā un uzņēmības pilna, dzīvo priekš citiem, pilnībā atdodot sevi iemīļotajam darbam. Tāpat kā Biruta.

Z. BURIJS

ATTELOS:

● (no kreisās uz labo) pirmajā rindā — Genovefa Losāne, Viļa Sondore, Marija Petrova, Marija Anifonova, Vera Golobokova, otrajā rindā — Ilze Lāckāja un Zelma Vitkovska;

● Biruta Sproģe pie gleznas «Meža».

J. SILICKA foto

Preiļu pils tuvākajā nākotnē

Preiļu muizās dzīvojamā ēka republikas nozīmes arhitektūras

Tā ir 19. gadsimta celts mūra ēka, kurā pirms Lielā Tēvijas kara atradās Lauksaimniecības skola, pēckara posmā — Preiļu 1. vidusskola, bet vēlāk tai bija citi apsaimniekotāji.

1977. gadā ugunsgrēkā pils koka daļa un jumts izdega, un tikai 1982. gadā tika uzsākti remontdarbi.

1982. gadā izstrādāto remontdarbu projekta tāmes vērtība bija 140 tūkstoši rubļu. Darbi

ir viens no ievērojamākajiem pieminekļiem mūsu rajonā.

tika veikti 65 tūkstošu rubļu apmērā: izdarīja jumta remontu (uzlikts šiferis), nomainīja starpstāvu pārsegumus, izremontēja kāpņu telpas. Remontdarbus pārrauga, jo projektā bija paredzēta krāšņu apkure, bez pieslēgšanās inženiertīkliem.

1987. gadā tika izstrādāta jauna projekta tāmes dokumentācija pionieru nama kapitālajam remontam (domāta Preiļu pils) 280 578 rubļu vērtībā. Atbilsto-

ši šim projektam paredzēta pils pieslēgšana inženiertīkliem Orlova ielā. Darbus veikta remontu un celtniecības pārvalde.

Vienlaicīgi Restaurācijas pārvaldē tika pieteikta projekta dokumentācija fasādes atjaunošanai pēc 19. gadsimta skicēm. Lai to varētu izdarīt, sākumā jāveic objekta zinātniskā izpēte, kas var aizņemt ilgāku laika periodu.

A. ŠNEPSTS,

tautas izglītības nodaļas vadītāja vietnieks

Fizikultūra un sports

Zēniem patīk

Vēsts, ka rajona sadzīves pakalpojumu kombināta aktu zāle vakaros pārvēršas par nelielu sporta manēžu, kur zēni var darboties pēc sirds patikas, ātri aplidoja Preiļus.

Puikas bija kā spārnos. Sarunāja ar vecākiem un lūdza rajona sadzīves pakalpojumu kombinātu atļaut apmeklēt nodarbbas. Treneris, rajona sadzīves pakalpojumu kombināta inženieris un sporta metodikis Viktors Dudarevs, bija pat mazliet apjucis, jo tik daudz — kādus četrdesmit zēnus un meitenes — viņš gan nebija gaidījis. Daļa no viņiem vēlējās nodarboties ar cīņas sportu, jo pilsētā daudzi bija informēti, ka Viktors Dudarevs ir šī sporta veida entuziasts.

Katrai iniciatīvai ir sākums. Arī šai. Rajona kultūras un sporta kompleksa aicināja atvērt aktu zāli un sarkano stūriņu durvis, lai brīvā laikā tur varētu nodarboties ar fizikultūru un sportu gan uzņēmumos strādājošie cilvēki, gan pilsētas pusaudži. Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta arodkomiteja (priekšsēdētāja Olga Krutova) bija vienīgā, kura nopietni atsaucās uz šo aicinājumu. Arī jaunais sporta metodikis izrādījās enerģisks un darbīgs. Ar arodkomitejas rūpēm sagādāja treniņus, cīņas paklāju, svarcelšanas inventāru. Arodkomitejas un administrācijas domas nedalījās — zālei pietiek būtu tukšai. Lai no darba brīvā laikā tur nodarbojas kombinātā strādājošie, viņu bērni un ģimenes locekļi. Fizikultūras un sporta vajadzībām atvēlēja vairākus tūkstošus rubļu.

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta aktu zāles logos vakaros mirdz gaismas. Turp nāk Preiļu vidusskolu audzēkņi un pusaudži. Sākumā uz treniņiem devās tikai kombinātā strādājošo bērni un pusaudži, bet pavisam drīz šeit ieradās arī citi zinātkārie. Trenerim sirdsapziņa neatlāva viņus atstumt malā un sacīt, lai meklē vietu nodarbbām citur. Jo patiesībā tā «citur» Preiļos nav. Lai visus gribētājus varētu apredzēt un apmācīt, nācās izveidot divas grupas. Kombinātā strādājošie un viņu bērni par nodarbbām nemaksā, bet pārējie ik nedēļu iemaksā nelielu summu. Šī nauda, lai arī pagaidām nav liela, tomēr ienāk uzņēmumu

ma kasē, un to varēs izmantot sporta inventāra papildināšanai.

Ir iecere palielināt grupu skaitu, jo interese un vēlšanās trenēties ir daudziem. Domājams, ka tā būs atbilstošā vingrošanas grupa vīriešiem un ritmiskā vingrošana sievietēm. Arī bērniem grupu skaitu iespējams palielināt, jo telpas un inventārs to atļauj darīt. Tikai jāpdomā par treneru kadriem, jo Viktors Dudarevs viens pats, protams, nespēs vadīt visas grupas.

Pajautāju Viktoram Dudarevam, vai tas, ka tika nodibinātas maksas grupas, neatbaida sportotgribētājus? Izrādās, nē. Gluži otrādi. Dažam labam tā pat esot prestiža lieta. Ja maksas grupa, tad arī citīgāk darbojas. Par nodarbbu kavēšanu arī nav jāuztraucas, kā tas dažkārt gadās bezmaksas treniņgrupās. Var izmantot dušas, tuvākajā laikā labiekārtos zāli, izveidojot spoguļsienas.

Fizikolektīvs ir sarosījies. Nopietnāk un ne bez rezultātiem rajona sadzīves pakalpojumu kombināta komandas piedalās rajona sporta spēlēs, regulāri trenējas sieviešu komanda volejbolā. Kombinātā sabiedriskās organizācijas liek lielas cerības uz veselību veicinošu sporta pasākumu organizēšanu preiļiešiem. Tas būs iespējams pēc pirts un baseina uzcelšanas.

Ka par cilvēku veselību rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā rūpējas, vairs nav jāšaubās. Ar katru gadu samazinās darba nespējas gadījumu skaits. Arī šogad, tāpat kā pērn, uzņēmums saņēms ministrijas prēmiju par saslimstības samazināšanos. Pērn tā bija trīs tūkstoši rubļu. Šos līdzekļus arodkomiteja atvēlēja sporta inventāra iegādei.

...Bet rajona sadzīves pakalpojumu kombināta aktu zāles parkets nav palicis mazāk spīdīgs. Toties šeit ik vakaru desmitiem pusaudžu savu brīvo laiku var veltīt fizikultūras un sporta nodarbbām.

A. ILJINA

Esam izkustējušies.

Bet vai visi?

Otro gadu notiek izglītības darbinieku arodkomitejas organizētās sporta sacensības pedagogiem. Šogad tās organizējam divas reizes — vasaras un ziemas posmā.

GDA ziemas daudzciņās sacensības piedalījās komandas no Vārkavas, Līvānu 1., Preiļu 1., Riebiņu un Aglonas vidusskolām, Aizkalnes, Silajāņu un Sutru astoņgadīgajām skolām. Gaidījām lielāku atsaucību, tajā skaitā arī no Preiļu 2., Līvānu 2., Rudzētu vidusskolas un Aglonas Internātskolas pedagogiem un, protams, arī no astoņgadīgo skolu kolektīviem.

Sacensības notika trijos veidos: skrīšanās, šaušanā un spēka vingrinājumos. Skrīšanās sacensībās uzvarēja Edgars Valvods (Vārkavas vidusskola) un Maija Tērauda (Līvānu 1. vidusskola). Veiksmīgākie šāvēji bija Aglonas vidusskolas skolotājs Feok-

tists Pušņakovs un Preiļu 1. vidusskolas fizikultūriete Aina Leikuce. Savukārt spēka vingrinājumos pārkāpija aglonieši Ilga Cakule un Feoktists Pušņakovs.

GDA ziemas daudzciņās sacensību individuālajā vērtējumā vislielāko punktu skaitu ieguva Aina Leikuce un Feoktists Pušņakovs. Komandu vērtējumā uzvarēja Aglonas vidusskola, Preiļu 1. vidusskola un Līvānu 1. vidusskola.

D. SMUKSTE,

rajona tautas izglītības nodaļas inspektore

Redaktora v. P. PIZELIS

LIVĀNU IEDZIVOTĀJU IEVERIBAI

Saskaņā ar Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas rīkojumu, lai organizētu brīdīšanas un glābšanas darbus pavasara palu laikā, izveidota SPECIĀLA KOMISIJA. Jautājumos, kas saistīti ar iepriekšminētajiem darbiem, griezties pie dežurējošā komisijas locekļa pa tālruni 43613 vai arī glābšanas stacijā pa tālruni 43224.

PREIĻU 21. PARVIETOJAMA MEHANIZĒTA KOLONNA

sniedz šādus pakalpojumus: transporta pakalpojumus; apstrādā mazdārzus ar traktoriem; apstrādā mazdārzus ar zirgiem; izgatavo un realizē dzelzsbetona izstrādājumus; sazāģē kokmateriālus gaterī; realizē kokmateriālu atgriezumus malkai un zāģskaidas saimnieciskām vajadzībām; izdara dzīvokļos kosmētisko remontu; būvē garāžas; mazgā vieglos automobiļus; vulkanizē autoriepas; veic metināšanas un virpošanas darbus mehāniskajās darbnīcās; rēķ būvbedres individuālās celtniecības vajadzībām; kalpo augsni mazdārzos; sniedz komunālos pakalpojumus; iznomā sporta zāli.

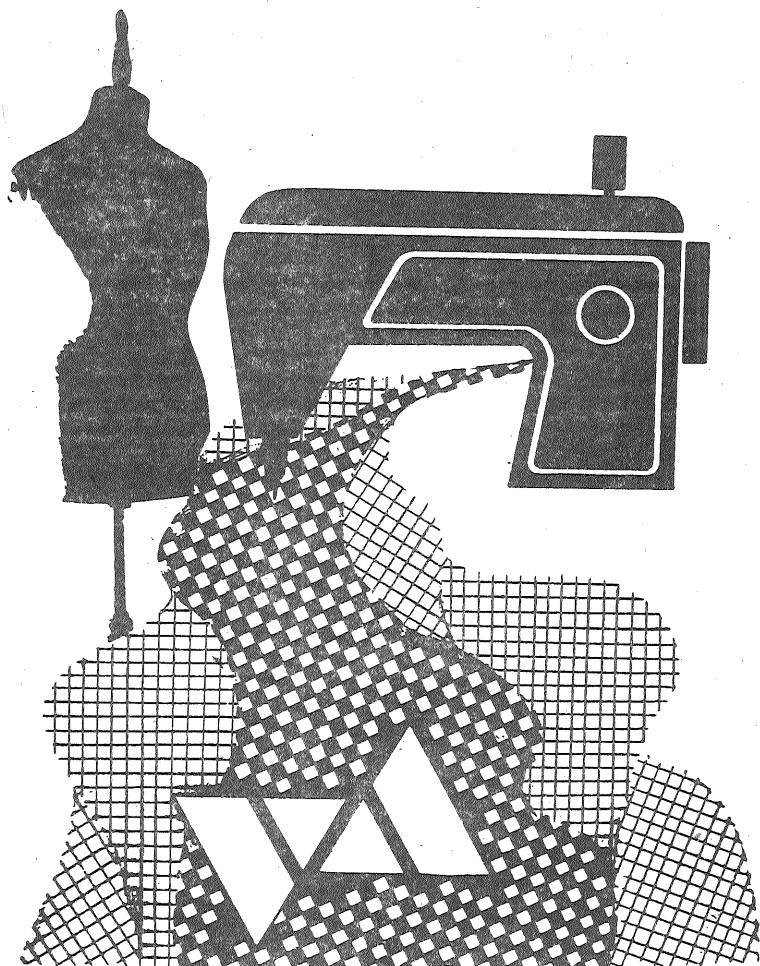
Lauj, mīlo tēt, pie tevis pasēdēt! Ja kādreiz pagurstam, mums arī tagad Ir atmiņā tavs mūža gājums smagais Un tavas dzīves likums; vajag spēti (Z. Purvs) Izsakām dziļu līdzjūtību Aina Bečai sakarā ar TEVA nāvi. Preiļu vairumtirdzniecības bāzes kolektīvs

Kā dziļas kamols mūžs Ir sarītināts, Kur dzīpari visdažādākie mirdz. Ja spētu kāds tos visus atšķetināt. Tad vidū būtu māmuliņas sirds. (L. Vācērnīks) Kad neuzplaukušo bērzu skaras liecas pār atvērtu kapu, daļām sāpju smagumu ar Pēteri Lurīņu, uz mūžu atvadoties no MAMUĻAS. Rudzētu ciema padomes deputāti

Manas dzimtenes silos vēji dzied Vēl skumju un pelēku dziesmu. Manas dzimtenes silos saule riet Ar smagu un zeltainu liesmu. (J. Grots) Skumju brīdī esam kopā ar PĒTERA TRŪPA piederīgajiem, izvadot viņu pēdējā gaitā. M. Gorkļa kolhoza valde

Mūža vilciens pa gadskārtu slīdēm Nerimti traucies un palicis kluss. Smilšu kalnā zem dzīvības priedēm Nu darbi, rūpes un vasaras dus. (M. Losberga) Izsakām dziļu līdzjūtību Emmai Pakšānei un Olgai Sproģei, no VIRA un TEVA atvadoties. Kažokādu ceha «Elektra» kolektīvs

Vēl gaidīs dzimtā sēta Caklus solus atskanot, Veras vārti, sāpju pilni, Gaida smilšu kalniņš balts. (T. dz.) Dalāmiem bēdu smagumā ar ARTURU PAKSANA piederīgajiem, viņu pāragri kapu kalniņā izvadot. Preiļu 21. PMK kolektīvs

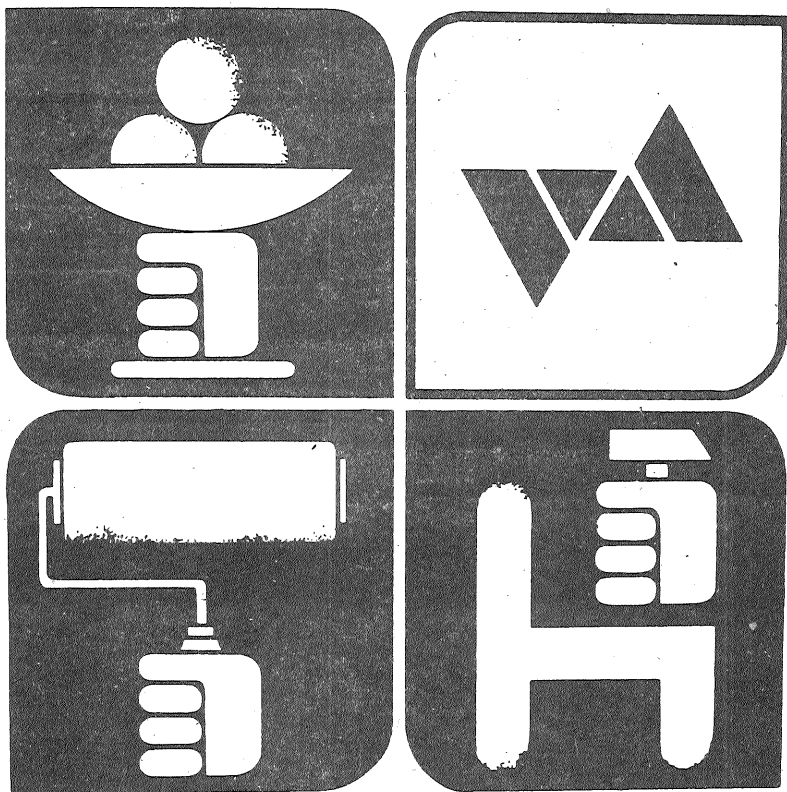
JAUNUMS JUMS, KOOPERATORI!

Ja gribat būt droši par vērtībām, kuras ir jūsu rīcībā, piedāvājam NOSLEGT BRIVPRATĪGAS APDROŠINĀŠANAS LĪGUMUS. Jūs varat apdrošināt ēkas, inventāru, transporta līdzekļus, preces un citas materiālās vērtības.

Apdrošināšanas līgums jums garantē atlīdzību, ja manta cietīs vai les bojā ugunsgrēkā, zibens spērienā, lietusegāzu vai citu stihisku nelaimju gadījumos, kā arī, ja no kaimiņu telpām būs ieplūdis ūdens, notikusi apkures sistēmas, ūdensvada vai kanalizācijas tīklu avārija, ja manta tiks nozagta.

APDROŠINĀŠANAS LĪGUMS NOSLEDZ AR NOTEIKUMU, KA APDROŠINĀMA VISA MANTA.

Galvenā Valsts apdrošināšanas pārvalde LPPS centrālā, «Latvijas kooperācijas polīmas»

MAINA divistabu dzīvokli (32 m²) ar daļējām ērtībām Jēkabpīlī, Rīgas ielā 253—11 pret 1,5 vai 2 istabu dzīvokli ar ērtībām Preiļos. Ir dažādi varianti.

Paver plaukostas — sūra mūža stāstu, Lauj, lai piespiežu un noskūpstu es tās, Lauj, lai es tās silti, silti glāstu, Kā tās mani kādreiz bērnībā. (A. Krūklis)

Sēru brīdī esam kopā ar Pēteri Lurīņu, no MAMUĻAS uz mūžu šķiroties.

Rudzātu padomju saimniecības arodkomiteja

Cik kluss un tukšs nu kaktiņš, māt, Kurš varēs tavā vietā stāt, Kurš grūtā brīdī pienāks klāt? Nevienš tik tuvs vairs nebūs, māt. (Z. Purvs)

Kad uz mūžu apklususi MAMINĀS balss, daļām bēdu smagumu ar Genovefu, Leonardu un Pēteri.

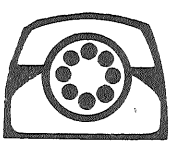
Rudzātu padomju saimniecības administrācija un arodkomiteja

Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēku smelt. (I. Mežnora)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, PĀVELU PĒTERA d. PASTARU smiltāja izvadot. Oškalna kolhoza kolektīvs

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Leņina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, arodpriekniekiskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzturēšanās par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14304 eks. (latv. v. 10150 eks., krievu val. 4154 eks.). 1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 613.